

Ένα κάθε μήνα.

Άγαπητοί μου ένορίτες,

Οι άρχαίοι πρόγονοί μας είχαν ασχοληθεί με τό σπουδαιότατο θέμα της παιδαγωγίας τών παιδιών και τών νέων. Ήθελαν νά τούς κάνουν **πραγματικούς ανθρώπους**, μέ σκέψη, μέ συναίσθημα, μέ βούληση, μέ ιδανικά, μέ αξίες, μέ άρετές, μέ ό, τι άναδεικνύει τόν άνθρωπο ως άνθρωπο.

Ήδη έχει άρχισει ή νέα σχολική χρονιά και όλοι έχουμε στείλει τά παιδιά ή τά έγγόνια μας στό σχολείο, γιά νά έλθουν σέ έπαφή μέ τή γνώση ώστε νά μορφώσουν τόν έαυτό τους, και καλά κάναμε.

Ό άρχαίος ιστορικός και βιογράφος **Πλούταρχος** στό βιβλίο του «**Περί παιδων άγωγής**» σημειώνει ένα περιστατικό. **«Κάποιος πατέρας πήγε σ' ένα διδάσκαλο, τόν Άρίστιππο, και τόν ρώτησε πόσα χρήματα χρειάζεται γιά νά αναλάβει τήν έκπαίδευση του παιδιού του, κι εκείνος του άπάντησε, θέλω χίλιες δραχμές.**

Τότε ο πατέρας του είπε: Μήπως είναι υπερβολική ή τιμή πού ζητάς; Μέ τόσα χρήματα θά μπορούσα νά αγοράσω έναν δούλο. Ό Άρίστιππος του άπάντησε: Τότε, λοιπόν, θά έχεις δύο δούλους. Και τόν γιό σου και αυτόν πού θά αγοράσεις!»

Ήθελε νά πει ότι, αν δέν παιδαγωγηθεί κάποιος από τή μικρή του ήλικία σωστά, δέν είναι δυνατόν νά γίνει άληθινός άνθρωπος.

Τό ίδιο θά μπορούσαμε νά πούμε και γιά τήν μόρφωση του νέου ανθρώπου και γενικώς του κάθε ανθρώπου, από τήν πνευματική έποψη. Αν δέν ξεκινήσει από τή μικρή του ήλικία νά μαθαίνει γιά τόν άληθινό Θεό, γιά τό άγιο θέλημά του, γιά τόν Ίησού Χριστό, γιά τήν ένανθρώπησή του, γιά τόν σκοπό τής ένανθρώπησής του, γιά τόν σκοπό τής ζωής μας, όση και νά είναι ή κοσμική μόρφωσή του, θά είναι έλλιπής και στή συνέχεια βλαπτική.

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι υπάρχουν δύο ειδών μορφώσεις, μία **κατά κόσμον** και μία **κατά Θεόν**. Η κατά κόσμον μόρφωση χρησιμοποιεί ως μέτρο τής άλήθειας και τής γνώσεως τόν άνθρωπο, σύμφωνα μέ τό ισχύον άπόφθεγμα του σοφιστού Πρωταγόρα, **«Πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος»**, δηλαδή ότι ο άνθρωπος άποτελεί τό μέτρο τής άλήθειας και τής γνώσεως. Η κατά Θεόν μόρφωση χρησιμοποιεί ως μέτρο τής άλήθειας και τής γνώσεως τόν Θεάνθρωπο Ίησού Χριστό. Θά μπορούσαμε, λοιπόν, νά

τροποποιήσουμε τό ἀρχαῖο ἀπόφθεγμα, λέγοντας **«Πάντων χρημάτων μέτρον Θεάνθρωπος»**. Ἡ πρώτη ἔχει ὡς βάση καί μέτρο τόν πεπερασμένο ἄνθρωπο, μέ τήν ὄση δύναμη, τήν ὄση εὐφυΐα, τήν φθορά, τά λάθη, τά πάθη, τόν θάνατο. Ἡ δεύτερη ἔχει ὡς βάση καί μέτρο τόν ἄπειρο Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, μέ τήν ἄπειρη δύναμη, τήν ἄπειρη σοφία, τήν Ἀλήθεια, τήν ἀφθαρσία, τήν ἀθανασία, τήν αἰωνιότητα. Ἡ διαφορά εἶναι τεράστια, ὅσο τό πεπερασμένο μέ τό ἄπειρο.

Ὅταν μιά κοινωνία ἢ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ξεκινᾷ μέ τά ἀδύναμα καί πενιχρά καί περιπλεγμένα δεδομένα τῆς φιλοσοφικῆς θέσεως **«Πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος»**, ἡ πορεία καί ἡ ἀπόληξη εἶναι προοδικασμένη νά εἶναι πενιχρή καί καταστροφική. Εἶναι ἀδύνατον ἕνα συγκεχυμένο καί πεπερασμένο ὄν, ὁ ἄνθρωπος, νά φέρει ἀποτελέσματα τέλεια καί διαχρονικά. Ἡ ἀνθρωπότητα ἀπό μόνη της εἶναι ἀνεπαρκῆς νά βοηθήσει τόν ἑαυτό της. Ἀφοῦ ἀπαρτίζεται ἀπό πολλά ἀτελῆ καί ἀσθενῆ, μπερδεμένα καί ἀντικρουόμενα πρόσωπα, αὐτοαναιρεῖται καί αὐτοκαταστρέφεται. Εἶναι φανερό, λοιπόν, ὅτι **ἡ ἀνθρωπότητα ἐμπεριέχει τή φθορά καί τό πέρας**, σέ ἀντίθεση μέ **τόν Θεό πού εἶναι ἡ Ζωή καί ἡ αἰωνιότητα**.

Ἐφόσον ἡ ἀνθρώπινη φύση εἶναι κτίσμα, δέν εἶναι αὐθύπαρκτη, ἄρα δέν εἶναι ἱκανή νά συντηρήσει οὔτε πολύ περισσότερο νά σώσει τόν ἑαυτό της. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, πού τόν δημιούργησε μέ ἀγάπη καί σοφία καί ζωή καί σχέδιο καί προορισμό. Ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά γνωρίζει οὔτε ποιός τόν δημιούργησε οὔτε τό σχέδιο οὔτε τόν σκοπό του, ἄν δέν τοῦ τά φανερώσει ὁ Δημιουργός του. Ὁ ἄνθρωπος μόνο ὑποθέσεις μέσα σέ βαθύ σκοτάδι μπορεῖ νά κάνει. Καί ἔχει κάνει ἄπειρες τέτοιες ὑποθέσεις, ὅσες εἶναι καί οἱ φιλοσοφικές – θρησκευτικές – κοινωνικές – ἐπιστημονικές – ἰδεολογικές θεωρίες ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα. Ἀκόμη καί ὁ καθένας μπορεῖ νά κάνει τέτοιες ὑποθέσεις.

Ὅμως, **πῶς θά ἱκανοποιήσει τήν ἐπιθυμία του γιά τήν ἀλήθεια περί ὄλων αὐτῶν;** Πῶς θά ζήσει τήν προσωπική καί κοινωνική ζωή του; Πῶς θά γνωρίσει καί θά πραγματώσει τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεώς του; Πῶς θά διορθώσει τά λάθη του; Ἀπό ποῦ θά ἀντλήσει τή δύναμη καί τήν θέληση γιά νά τά ἐπιτύχει ὅλα αὐτά; Πῶς θά εὐχαριστήσῃ τόν Δημιουργό του; Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ καί ὑπάρχει μέσα σέ μία βαθειά ἄγνοια. Καί ψάχνει νά βρεῖ ἀπαντήσεις.

Ἔρχεται **ἡ κοσμική σοφία** μέ σκοπό νά γεμίσει αὐτό τό κενό καί νά ἱκανοποιήσει αὐτά τά ἀδῆριτα ἐρωτήματα. Καί ἐπειδή δέν μπορεῖ νά ἔχει τήν Ἀπάντηση, γι' αὐτό καί ἔχουμε ἄπειρες ἀπαντήσεις. Ὅλο αὐτό τό πλῆθος τῶν ἀπαντήσεων ἔχει δημιουργήσει τό πλῆθος τῶν θρησκειῶν καί τῶν φιλοσοφιῶν, τό πλῆθος τῶν θεωριῶν καί ἀπόψεων. Ὅλα αὐτά, ὅμως, δέν γεμίζουν τό κενό τοῦ ἀνθρώπου, δέν τόν χορταίνουν.

Τήν Ἀλήθεια καί τίς ἀπαντήσεις, γιά ὅλα ὅσα ἀπασχολοῦν τήν ἀνθρωπότητα, **μπορεῖ νά τά ἔχει μόνο ὁ δημιουργός τῶν πάντων, ὁ Θεός.** Αὐτός μπορεῖ νά μᾶς ἀπαντήσει γιά ὅλα ὅσα Αὐτός δημιούργησε. Γιά τήν ὑπαρξή τους, γιά τόν σκοπό τῆς ὑπάρξεώς τους, γιά τίς σχέσεις μεταξύ τους. Αὐτός μπορεῖ νά μᾶς ἀπαντήσει γιά τήν ἀρχή τῶν ὄντων, γιά τή φθορά τους, γιά τήν παρούσα κατάσταση, γιά τή μέλλουσα, γιά τήν ὕλη, γιά τά πνεύματα, γιά τόν χρόνο καί τήν αἰωνιότητα, γιά τόν ἑαυτό του, καί γιά τήν αἰώνια καί ἔνδοξη καί μακάρια Βασιλεία του.

Αὐτός ὁ Θεός, ὁ δημιουργός τοῦ σύμπαντος κόσμου, δύο χιλιάδες χρόνια πρὶν ἔγινε ἄνθρωπος, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιά νά δώσει ἀπαντήσεις σ' ὅλα τά ἐρωτήματά μας, νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν ἄγνοια, ἀπό τήν φθορά καί τόν θάνατο. Ἦλθε νά μᾶς χαρίσει τήν **Ἀλήθεια,** τήν **ἀφθαρσία** καί τήν **αἰώνια μακάρια ζωή** κοντά του. Εἶναι ὁ μόνος πού μέ ἀπόλυτη βεβαιότητα εἶπε: **«Ἐγώ εἰμί ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή»** (Ἰωάνν. ΙΔ' 6) καί **«γνώσεσθε τήν Ἀλήθειαν καί ἡ Ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς»** (Ἰωάνν. Η' 32)

Ἡ κοσμική γνώση καί σοφία, τό βλέπουμε καθημερινά, ἔχει ἀποτύχει. Γεννᾶ ἀνθρώπους μέ πολλή γνώση, πού γίνονται ἀτομιστές, σκληροί, ἄδικοι, ἐκμεταλλευτές, ἀφιλότιμοι, ἀνήθικοι, ἀφύσικοι, ἀδίστακτοι, γεμάτοι πάθη.

Ἡ ἔνθεη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ γνώση καί σοφία, διαχρονικά, γεννᾶ ἀνθρώπους ἀγίους, ταπεινούς, φιλότιμους, δίκαιους, σεμνοῦς, εἰρηνικούς, γεμάτους ἀρετές.

Αὐτή τήν ἔνθεη γνώση προσπαθεῖ ἡ ἐνορία μας νά τήν κάνει γνωστή σέ ὅλους τοὺς ἐνορίτες καί ἰδιαίτερα στά παιδιά καί στοὺς νέους. **Μέ τά λειτουργικά κηρύγματα, τίς ἐσπερινές ὁμιλίες, τά κατηχητικά μαθήματα, τίς ποικίλες ἐκδηλώσεις, τά φυλλάδια, τά περιοδικά καί τά βιβλία πού μέ πολλή ἀγάπη μοιράζονται κάθε φορά δωρεάν.**

Σέ λίγες ἡμέρες ξεκινοῦν τά μαθήματα στίς κατηχητικές συντροφικές στό Ἐνοριακό Πνευματικό Κέντρο καί οἱ ἐσπερινές ὁμιλίες στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου. **Ἄν θέλουμε νά μάθουμε τήν Ἀλήθεια καί νά μορφωθοῦμε ἐν Χριστῷ, νά εἴμαστε ἐπιμελεῖς καί γεμάτοι ἐνδιαφέρον γιά ὅ, τι πνευματικό. Καιρός νά δείξουμε προθυμία καί φιλότιμο!**

Μέ κάθε εὐχή καί εὐλογία
γιά τή νέα κατηχητική περίοδο
ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου